

[Statsministeren.]

løb. Det vil erindres, at vi sidste Sommer, da disse Spørgsmaal forelaa til Behandling paa Grundlag af den Betænkning, der var afgivet af et sagkyndigt og upartisk Udvalg, forelagde et Lovforslag om Sagen. Vi anbefalede dengang meget stærkt ogsaa det høje Landsting at tiltræde den Rente- og Konverteringsordning, som da forelaa paa et Tidspunkt, hvor det havde været muligt at sikre Gennemførelsen ved en Aftale med Pengeinstitutterne; baade Bankerne og nogle af Sparekasserne havde erklæret sig villige til at danne et Konsortium, som vilde bære den Risiko, der var forbundet med den foreslaaede Konverterings Gennemførelse. Der er vel, naar vi nu ser paa Tingenes videre Gang, ingen Tvivl om, at Tidspunktet netop dengang var inde, da et Resultat med Sikkerhed kunde være opnaaet, medens det nu bliver mere og mere klart, at Tiden for en saadan Ordning er forpasset. Ingen kan vel være i Tvivl om, at man for den Del af Landbruget, som ventede en saadan Ordning, har forspildt adskilligt, som kunde være vundet. Nu maa det desværre efter det sidste Forløb af Forhandlingerne om Konverteringen med Pengeinstitutterne antagelig betragtes som afgjort, at enhver Mulighed for en samlet Konvertering for Øjeblikket er udelukket.

Det nu foreliggende første Afsnit i Lovforslaget tager da Sigte paa at afbøde nogle af de Ulemper eller Vanskeligheder, som er opstaaet ved Konverteringens Stranding, idet man navnlig har haft Opmærksomheden henvendt paa de Laantagere, der ikke har faaet deres Henstand afviklet gennem den frivillige Konvertering. Lovforslagets §§ 1—3 giver nu Adgang til Afvikling af disse Henstandsbeløb paa gunstige Vilkaar, enten ved at Henstandsbeløbet for den enkelte Laantager dækkes ved et særligt Kreditforeningslaan jævnsides med det gamle, eller ved at Henstandsbeløbet simpelt hen tilskrives det gamle Laans Restgæld. Bestemmelserne derom i Lovforslagets § 2 er affattet saaledes, at der ved denne Afvikling kan vælges forskellige Fremgangsmaader, afpasset efter de forskellige Kreditforeningers særlige Forhold. Med Hensyn til Kreditforeningernes egen Afvikling af de i Anledning af Henstandslovgivningen optagne Laan i Nationalbanken og Krisefonden anviser § 3 Fremgangsmaaden, idet denne Afvikling sker ved Anvendelse af Reservefondens Midler eller, hvor Dækning ikke kan ske paa den Maade, ved at Udtrækningen af Obligationer i de aarlige Terminer

begrænses paa en af Indenrigsministeren nærmere godkendt Maade; de derved ledigblevne Afdragsbeløb benyttes saa til Afbetaling til Nationalbanken og Krisefonden.

I § 4 bestemmes dernæst, at denne Henstandsafvikling ikke skal være til Hinder for, at Kreditforeningerne anvender Bestemmelserne i Lov af 16. December 1933 § 4, hvorefter der, naar visse Forudsætninger er til Stede for den enkelte Laantager, ogsaa i lukkede Serier kan ske Omskrivning af Restgæld til ny Hovedstol, hvorved den halvaarlige Ydelse nedsættes gennem Formindskelse af Afdragene.

I §§ 5, 8, 10 og 11 indeholdes Bestemmelser, som allerede vil være kendt fra det Forslag, der forelaa i Sommer. Bestemmelsen i § 6 giver Adgang til, at Landbrugere og mindre Ejendomsbesiddere uden for Landbruget, som har uopsigelige Laan løbende til høj Rente, kan frigøre sig for disse Laan, saafremt Laangiveren ikke ønsker at gaa ind paa en rimeligere Rente.

Lovforslagets § 7 tager Sigte paa at forøge Efterspørgselen efter 4 pCt. Obligationer for derved at styrke disses Kurser i Forhold til 4½ pCt. Obligationerne.

§ 9 bestemmer, at der af Konverteringsafgiften kan ydes indtil ½ Mill. Kr. til Styrkelse af Reservefonden for dobbeltmøntede Obligationsserier, hvor dette maatte findes ønskeligt.

I § 12 bestemmes, at den gældende Lov om et vist Maksimum for Renten af Indskud i Banker og Sparekasser forlænges til Udgangen af 1936, og hertil er endvidere føjet en Bestemmelse, der tager Sigte paa at sikre Laantagerne mod særlig høje Udlaansrenter, idet det foreslaas, at Dividenden til Aktionærer i Pengeinstitutter ikke maa overstige 5½ pCt. af den indbetalte Aktiekapital. Efter at de fornødne Afskrivninger og Hensættelser til Imødegaelse af konstaterede eller forventede Tab samt vedtægtsmæssigt foreskrevne Henlæggelser er foretaget, og efter at et Beløb af 5½ pCt. af den indbetalte Aktiekapital er beregnet som eventuelt Udbytte til Aktionærerne, vil det derefter tilbageværende Overskud være at anvende til yderligere Nedsættelse end i fornævnte Lov foreskrevet af den Udlaansrente, der er beregnet i det paagældende Regnskabsaar. Endvidere foreskrives det, at Restoverskuddet først skal anvendes til Nedsættelse af Udlaansrenten for saadanne Laan, for hvilke Renten inklusive Provision m. v. har oversteget 5 pCt.

Jeg henviser dernæst til Lovforslagets §§ 13—18, som indeholder forskellige Bestemmelser af samme Karakter som fore-